

Dr. Stefan Lanka: 7 bodů vyvracejících virologii

written by Vladimír Bartoš | 28. 9. 2022

[Zdroj: Resetheus](#)

Stručné, jasné a snadno srozumitelné vyvrácení tvrzení o existenci veškerých patogenních virů

Mýlit se a podléhat sebeklamu je lidské, pochopitelné a omluvitelné. Co však omluvit nelze, jsou neustálá tvrzení virologů, že jejich výroky a počínání mají vědecký základ. To je jednoznačně nepravdivé, snadno prokazatelné a všemi pochopitelné. Virology, kteří tvrdí, že koronaviry nebo jiné viry vyvolávají onemocnění, je tudíž třeba označit za pachatele podvodu, kterého se dopustili nepravdivými tvrzeními o své odborné způsobilosti, a stíhat je pomocí právních prostředků, které jsou dostupné v právním státě, aby vzali zpět své nepravdivé, vyvrácené a nebezpečné výroky. Tímto způsobem je možné koronavirovou krizi a další „virové“ katastrofy s jejich fatálními konsekvencemi jako jsou „AIDS“, „Ebola“ a další nepodložené „virové“ epidemie, nejen zastavit a zamezit jejich výskytu do budoucna, ale proměnit je i v šanci pro nás všechny.

Definice toho, co lze označit za vědecké tvrzení, a z toho plynoucí povinnosti jsou vymezeny jednoznačně. Pokud to shrneme:

A. Každé vědecké tvrzení musí být ověřitelné, srozumitelné a vyvrátitelné.

B. Tvrzení lze označit za vědecké pouze v případě, že se je nepodařilo vyvrátit pomocí zákonů myšlení, logických zásad či případně prostřednictvím kontrolních experimentů.

C. Každý vědec je povinen své výroky sám ověřit a zpochybnit.

Jelikož virologové toto ověření nikdy sami neprovedli a z pochopitelných důvodů se zdráhají tak učinit – kdo by také chtěl sám úspěšně zpochybnit své počínání a svou pověst – uděláme to sami a veřejně pomocí sedmi argumentů. Každý jednotlivý argument přitom sám o sobě postačuje k vyvrácení tvrzení o existenci veškerých „patogenních virů“ a prokázání nesprávnosti počínání virologů zastávajících tento názor (to se netýká výzkumníků, kteří se zabývají „fágy“ a „obřími viry“, které skutečně existují). V následujících bodech se místo slovního spojení „patogenní virus“ používá slovo „virus“.

1. Alignmentem sekvencí = Problém se seřazením

Virologové nikdy neizolovali kompletní řetězec genetického materiálu určitého

viru a neprezentovali ho bezprostředně, v celé jeho délce. Používají **VŽDY** jen velmi krátké úseky nukleových kyselin, jejichž pořadí určí na základě čtyř molekul, z nichž se nukleové kyseliny skládají, a tyto úseky označí za sekvenci. Z mnoha milionů takto identifikovaných velmi krátkých sekvencí sestavují virologové na teoretickém základě a pomocí náročných výpočetních a statistických metod fiktivní dlouhý řetězec genetického materiálu. Tomuto postupu říkají alignment, což znamená seřazení.

Virologové prohlašují, že výsledek tohoto náročného seřazení (alignmentu), fiktivní a velmi dlouhý řetězec genetického materiálu, představuje jádro určitého viru, a tvrdí, že tím prokázali jeho existenci. Takovýto kompletní řetězec se však v reálném světě ani ve vědecké literatuře nikdy nevyskytuje jako celek, ačkoli jsou již dlouho k dispozici nejjednodušší standardní metody, pomocí nichž lze jednoduše a přímo určit délku a strukturu nukleových kyselin. Virologové sami prokázali nesprávnost svého počínání tím, že provádějí seřazení/alignment, místo toho, aby rovnou představili nukleovou kyselinu o odpovídající délce.

2. Problém chybějících kontrolních experimentů v souvislosti s alignmentem/seřazením

Virologové nikdy neprovedli a nezdokumentovali alignment/seřazení ze stejně krátkých nukleových kyselin, které by vzešly z kontrolních experimentů. Za tímto účelem **JE TŘEBA** izolovat krátké sekvence nukleové kyseliny z buněčné kultury upravené naprosto stejnou procedurou, s jedním jediným rozdílem, že k údajně „infekci“ nedojde přidáním údajně „infikovaných“ vzorků, nýbrž přidáním sterilních látek nebo sterilizovaných vzorků, které byly „infikovány pro kontrolu“.

Tyto logické a povinně předepsané kontrolní experimenty nebyly nikdy provedeny a zdokumentovány. Už jen tím virologové prokázali, že jejich výroky nemají žádnou vědeckou hodnotu a **NELZE** je vydávat za vědecká tvrzení.

3. Alignment/seřazení se provádí jen na základě teoretických konstruktů

K tomu, aby bylo možné pomocí teoretických/výpočetních metod sestavit tyto velmi krátké sekvence použitých nukleových kyselin do jednoho dlouhého genomu, potřebují virologové předlohu, která jim umožní seřadit tyto krátké sekvence do velmi dlouhého řetězce genetického materiálu, který údajně patří určitému viru. Bez takovéto předem dané, velmi dlouhé sekvence se žádnému virologovi nepodaří sestavit řetězec genetického materiálu určitého viru pomocí teoretických/výpočetních metod. Virologové argumentují v tom smyslu, že řetězec genetického materiálu sestavený pomocí teoretických/výpočetních metod je genomem určitého viru proto, že řetězec, který je výsledkem seřazení/alignmentu, je sestaven za použití předem určeného řetězce genetického materiálu jiného viru.

Tím byla stručně a jednoznačně prokázána nesprávnost tohoto argumentu virologů, jelikož všechny předlohy, na základě kterých byly pomocí teoretických/výpočetních metod sestaveny nové řetězce genetického materiálu, byly samy sestaveny výlučně pomocí teoretických/výpočetních metod a nepocházejí z žádného viru.

4. Viry nebyly u lidí, zvířat či rostlin nebo tekutin z nich odebraných nikdy pozorovány

Virologové tvrdí, že infekční, tj. nepoškozené viry se ve velkém množství nacházejí v krvi a ve slinách. Z toho důvodu by měli například všichni lidé během koronavirové krize nosit roušku. Doposud však nebyl ve slinách, krvi ani v kterékoli jiné části lidského, zvířecího či rostlinného těla nebo v tekutinách z nich odebraných vyfotografován ani jeden jediný virus, ačkoli pořízení snímků elektronovým mikroskopem v dnešní době představuje jednoduchou a rutinně prováděnou standardní metodu.

Tato jednoznačná a snadno ověřitelná skutečnost, tj. že neexistují žádné snímky virů, které by byly pořízeny u lidí, zvířat či rostlin nebo tekutin z nich odebraných, sama o sobě vyvrací veškerá tvrzení o existenci virů. Za vědecky prokázanou skutečnost nelze vydávat něco, co nebylo u lidí, zvířat či rostlin nebo tekutin z nich odebraných nikdy pozorováno.

5. Složení struktur, které virologové vydávají za viry, nebylo nikdy biochemicky charakterizováno

Existují dvě rozdílné metody, pomocí nichž virologové pořizují fotografie údajných virů. Pro prozařovací (transmisní) elektronovou mikroskopii používají buněčné kultury, které zalévají do syntetické pryskyřice, seškrabují do tenkých vrstev a dívají se skrz ně. Částice, které se na takových snímcích objevují, nebyly nikdy izolovány a jejich složení nebylo nikdy biochemicky charakterizováno. Bylo by přece třeba identifikovat všechny bílkoviny a dlouhý řetězec genetického materiálu, který virům údajně patří. Ani v jediném odborném článku zveřejněném virology se nepíše ani o ničem takovém, ani o izolaci takových zalitých částic a biochemické charakteristice jejich složení. Tím bylo vyvráceno tvrzení virologů, že tyto snímky zachycují viry.

Druhou metodou, pomocí níž virologové fotografují viry v elektronovém mikroskopu, je jednoduchá a rychlá reflexní elektronová mikroskopie, která se označuje jako negativní barvení („negative staining“). Ke shromáždění skutečně existujících struktur, například „fágů“ a „obřích virů“, a jejich oddělení od všech ostatních složek, což se pak označuje jako „izolování“, se používá příslušná standardní metoda, centrifugace s hustotním gradientem. Aby bylo v elektronovém mikroskopu možné pozorovat výskyt těchto izolovaných struktur a zkoumat jejich vzhled a čistotu, potáhnou se tyto částice látkou obsahující kov, a struktury, které se nacházejí pod touto vrstvou, vypadají ve svazku elektronů jako stíny. U druhé části izolovaných částic, které byly zviditelněny pomocí „negativního barvení“, se určí jejich biochemická charakteristika. V případě všech fágů a obřích virů se vždy zjistí přítomnost neporušených nukleových kyselin, které jsou ve všech případech stejné, velmi dlouhé a mají stejnou strukturu, a zdokumentuje se výsledek určení biochemické charakterizace.

U všech virů, které jsou na základě této metody, tj. „negativního barvení“, vydávány za viry, došlo k níže popsané situaci: tyto částice nebyly zkoncentrovány, vyčištěny a izolovány pomocí centrifugace s hustotním gradientem, tedy metody, která je k tomuto účelu určena, nýbrž se postupuje

tak, že se pomocí jednoduché centrifugace docílí toho, že se tyto částice usadí na dno centrifugační zkumavky, což se označuje jako „peletizace“, a následně se tyto částice pozorují elektronovým mikroskopem. Biochemické složení takovýchto struktur, které jsou vydávány za viry, nebylo doposud nikdy stanoveno. Toto je snadno ověřitelné a srozumitelné tvrzení, které vychází ze všech odborných článků zveřejněných virology, v nichž tvrdí, že struktury zachycené pomocí reflexní elektronové mikroskopie jsou viry. Virologové tak sami snadno a elegantně vyvrátili – aniž by si toho všimli – i tento svůj argument, na němž zakládali tvrzení o existenci virů.

6. Snímky pořízené elektronovým mikroskopem, které údajně představují viry, zachycují známé typické artefakty nebo struktury, které jsou buňce vlastní

Virologové uveřejňují velké množství snímků pořízených elektronovým mikroskopem zachycující struktury, které údajně představují viry. Přitom zamlčují skutečnost, že **VŠECHNY** tyto snímky představují pouze struktury, které jsou typické pro odumírající buněčné kultury, nebo zachycují útvary podobné mýdlovým bublinám tvořené bílkovinami či tuky vzniklé v laboratoři, a u lidí, zvířat či rostlin nebo tekutin z nich odebraných nebyly **NIKDY** dokumentovány.

Jiní vědečtí pracovníci než virologové označují stejné struktury, které virologové považují za viry, buď za typické složky buňky, např. buněčné klky (améboidní vychlípeniny, pomocí nichž se buňky pohybují a přichycují k podkladu), exozomy nebo „částice podobné virům“. To představuje další samostatný důkaz o tom, že tvrzení virologů, že v elektronovém mikroskopu pozorují viry, bylo vědecky vyvráceno.

7. Pokusy na zvířatech prováděné virology prokazují nesprávnost tvrzení o existenci virů

Virologové provádějí pokusy na zvířatech, aby prokázali, že látky, s nimiž pracují, jsou viry a mohou vyvolat onemocnění. Ze všech odborných článků, v nichž byl popsán průběh takových pokusů na zvířatech, jednoznačně vyplývá, že samotný způsob, **jakým** se s těmito zvířaty zachází, má za následek přesně takové symptomy, které jsou popisovány jako účinky příslušného viru. Ze všech těchto odborných článků je patrné, že **nebyly** provedeny žádné kontrolní experimenty, při nichž by byla zvířatům stejným způsobem podána sterilizovaná výchozí látka.

Tyto dvě zjevné skutečnosti vyvracejí tvrzení virologů, že přítomnost virů a jejich působení doložili při pokusech na zvířatech.
